

Võlaõigusseaduse ja tarbijakaitseseaduse muutmise seadus

§ 1. Võlaõigusseaduse muutmine

Võlaõigusseaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 52 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Finantsteenuseks käesoleva jao tähenduses loetakse investeerimis-, krediidi-, kindlustus-, panga- ja makseteenuseid ning kogumispensioniga seotud teenuseid.“;

2) paragrahvi 53 lõiget 1¹ täiendatakse pärast tekstiosa „jaos“ tekstiosaga „ning käesoleva seaduse § 28¹ lõigetes 1 ja 2“;

3) paragrahvi 53 lõige 4¹ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4¹) Käesoleva seaduse §-s 55 sätestatud ei kohaldata sidevahendi abil sõlmitud finantsteenuse lepingutele.“;

4) paragrahvi 53 lõiget 5 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Sidevahendi abil sõlmitud finantsteenuse lepingu puhul ei kohaldata käesolevas jaos lepinguelse teabe andmise, tarbija taganemisõiguse ja selle teostamise tagajärgede ning ettevõtja piisavate selgituste andmise kohustuse kohta sätestatud, kui Euroopa Liidu õiguse või seda üle võtvate normidega on teatud liiki finantsteenuste osutamise kohta sätestatud teisiti.“;

5) paragrahvi 54 lõiget 1 täiendatakse punktiga 13¹ järgmises sõnastuses:

„13¹) taganemisõiguse olemasolul internetipõhise kasutajaliidese kaudu sõlmitud lepingu puhul teave käesoleva seaduse §-s 56⁴ sätestatud taganemisenupu või sellesarnase funktsiooni olemasolu ja asukoha kohta;“;

6) paragrahvi 54¹ lõike 1 sissejuhatav lauseosa muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Ettevõtja esitab tarbijale mõistliku aja jooksul enne sidevahendi abil sõlmitud finantsteenuse lepingu sõlmimist või selleks tarbija poolt siduva pakkumise tegemist püsival andmekandjal selgel ja arusaadaval viisil, kergesti loetaval kujul järgmise teabe:“;

7) paragrahvi 54¹ lõike 1 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) ettevõtja isikut tuvastada võimaldavad andmed, tema tegevusala ning asjakohasel juhul sama teave ka ettevõtja kohta, kelle nimel ettevõtja tegutseb;“;

8) paragrahvi 54¹ lõiget 1 täiendatakse punktidega 1¹ ja 1² järgmises sõnastuses:

„1¹) ettevõtja asukoha aadress ning tarbija ja ettevõtja vahelistes suhetes oluline muu aadress, samuti ettevõtja telefoninumber ja e-posti aadress või üksikasjalikud andmed tema pakutavate muude sidevahendite kohta, mis võimaldavad tarbijal ettevõtjaga kiiresti ühendust võtta ja temaga tõhusalt suhelda ning tagavad tarbijale võimaluse säilitada seda kirjavahetust püsival andmekandjal, kusjuures asjakohasel juhul esitatakse sama teave ettevõtja kohta, kelle nimel ettevõtja tegutseb;

1²) ettevõtja kontaktandmed, mis võimaldavad tarbijal ettevõtjale ja asjakohasel juhul sellele ettevõtjale, kelle nimel ettevõtja tegutseb, kaebusi esitada;“;

9) paragrahvi 54¹ lõike 1 punktid 2 ja 3 tunnistatakse kehtetuks;

10) paragrahvi 54¹ lõike 1 punktid 4 ja 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„4) äriregistri number või registritunnus juhul, kui ettevõtja on kantud äriregistrisse või samaväärsesse avalikku registrisse, samuti registri nimetus;

5) kui ettevõtja tegevuseks on nõutav luba, siis järelevalveasutuse nimi, aadress, veebilehe aadress ja muud kontaktandmed;“;

11) paragrahvi 54¹ lõike 1 punkt 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„7) finantsteenuse koguhind, mille tarbija tasub ettevõtjale, sealhulgas kõik finantsteenusega seonduvad tasud, maksud ja kulud ning kõik ettevõtja vahendusel tasutavad maksud, või kui täpset hinda ei ole võimalik näidata, siis hinna arvutamise alus, mis võimaldab tarbijal hinda kontrollida;“;

12) paragrahvi 54¹ lõiget 1 täiendatakse punktidega 7¹ ja 7² järgmises sõnastuses:

„7¹) asjakohasel juhul teave makse hilinemise või tasumata jätmise tagajärgede kohta;

7²) asjakohasel juhul teave selle kohta, et hinda on isikupõhiselt kohandatud automatiseeritud töötlusel põhineva otsuse alusel;“;

13) paragrahvi 54¹ lõike 1 punkt 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„8) tarbijalt nõutavad sidevahendi kasutamisest tulenevad lisakulud ning muud võimalikud maksud ja kulud, mida ei ole hinna sisse arvestatud ja mida ei tasuta ettevõtja vahendusel;“;

14) paragrahvi 54¹ lõiget 1 täiendatakse punktiga 9¹ järgmises sõnastuses:

„9¹) kui finantsteenuse investeerimisstrateegiasse on integreeritud keskkonna- või sotsiaalsed tegurid, siis teave finantsteenusega taotletavate keskkonna- või sotsiaalsete eesmärkide kohta;“;

15) paragrahvi 54¹ lõike 1 punkt 10 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„10) finantsteenusega kaasnevad erilised riskid, mis on tingitud finantsinstrumentide või finantstoimingute eripärast või finantsteenuste hinna sõltuvusest finantsturgudest, mida ettevõtjal ei ole võimalik mõjutada, ning asjaolu, et tulevikuproгноos ei sõltu varasemast tulemusest;“;

16) paragrahvi 54¹ lõike 1 punkt 12 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„12) märgede taganemisõiguse olemasolu või puudumise kohta finantsteenuse lepingus ning kui taganemisõigus on olemas, siis teave taganemisõiguse kasutamise tingimuste kohta, sealhulgas taganemistähtaeg, samuti rahasumma, mille tasumist tarbijalt võidakse nõuda, ning taganemisõiguse kasutamata jätmise tagajärjed;“;

17) paragrahvi 54¹ lõiget 1 täiendatakse punktidega 13¹ ja 13² järgmises sõnastuses:

„13¹) käesoleva seaduse §-s 56 sätestatud taganemisõiguse kasutamise praktilised juhised ja kord, sealhulgas ettevõtja telefoninumber ja e-posti aadress või muude selliste asjakohaste sidevahendite üksikasjalikud andmed, kuhu saata taganemisteade;

13²) taganemisõiguse olemasolul internetipõhise kasutajaliidese kaudu sõlmitud lepingu puhul teave käesoleva seaduse §-s 56⁴ sätestatud taganemisenupu või sellesarnase funktsiooni olemasolu ja asukoha kohta;“;

18) paragrahvi 54¹ lõike 1 punkt 14 tunnistatakse kehtetuks;

19) paragrahvi 54¹ lõike 1 punkt 16 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„16) millises keeles lepingutingimused ja enne lepingu sõlmimist antav teave esitatakse ning millises keeles kohustub ettevõtja kokkuleppel tarbijaga edastama teavet kõnealuse sidevahendi abil sõlmitud finantsteenuse lepingu kehtivusaja jooksul;“;

20) paragrahvi 54¹ lõiget 1 täiendatakse punktiga 19 järgmises sõnastuses:

„19) käesoleva lõike kohaselt esitatud teabe kehtivusaega puudutavad võimalikud piirangud.“;

21) paragrahvi 54¹ lõige 2 tunnistatakse kehtetuks;

22) paragrahvi 54¹ lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Telefonside puhul tuleb ettevõtja nimi ja kõne äriiline eesmärk teha tarbijale selgelt teatavaks vestluse alguses. Kui telefonikõne salvestatakse või võidakse salvestada, teavitatakse sellest tarbijat.“;

23) paragrahvi 54¹ lõige 4 tunnistatakse kehtetuks;

24) paragrahvi 54¹ lõike 5 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) andmed, mis võimaldavad tuvastada ettevõtja isiku ja tegevusala, ning asjakohasel juhul andmed, mis võimaldavad tuvastada selle ettevõtja isiku, kelle nimel ettevõtja tegutseb, ning tema tegevusala;“;

25) paragrahvi 54¹ lõike 5 punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„3) hind, mille tarbija peab ettevõtjale finantsteenuse eest tasuma, sealhulgas kõik ettevõtja vahendusel tasutavad maksud, või kui täpset hinda ei ole võimalik näidata, siis hinna arvutamise alus, mis võimaldab tarbijal hinda kontrollida;“;

26) paragrahvi 54¹ lõike 5 punkt 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„5) märke taganemisõiguse olemasolu või puudumise kohta finantsteenuse lepingus, ning kui taganemisõigus on olemas, teave taganemisõiguse ja selle kasutamise tingimuste kohta, sealhulgas summa, mille tasumist tarbijalt võidakse nõuda, ning kõnealuse õiguse kasutamata jätmise tagajärjed.“;

27) paragrahvi 54¹ lõiked 6 ja 7 tunnistatakse kehtetuks;

28) paragrahvi 54¹ lõiked 8 ja 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(8) Käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud juhul teavitab ettevõtja tarbijat lõikes 1 esitatud muu teabe kättesaadavusest ja kirjeldab selle teabe laadi.

(9) Sidevahendi abil sõlmitud makseteenuse osutamise lepingu puhul kohaldatakse käesoleva lõike 1 punktides 8–10, 12, 13¹, 18 ja 19 ning käesoleva seaduse § 711 lõikes 1 ja § 711¹ lõikes 1 sätestatut.“;

29) paragrahvi 54¹ täiendatakse lõikega 11 järgmises sõnastuses:

„(11) Käesolevas jaos sätestatud lepingueelse teabe andmist tõendab ettevõtja.“;

30) paragrahvi 54² lõige 2 tunnistatakse kehtetuks;

31) paragrahvi 55¹ lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Lisaks käesoleva seaduse § 54¹ lõikes 1 sätestatule edastab ettevõtja tarbijale mõistliku aja jooksul enne sidevahendi abil finantsteenuse lepingu sõlmimist või tarbija poolt pakkumuse tegemist lepingutingimused ning muu seaduses sätestatud asjakohase teabe püsival andmekandjal. Taotluse korral esitatakse see teave puudega isikute, sealhulgas nägemispuudega isikute jaoks sobilikus ja juurdepääsetavas vormingus.“;

32) paragrahvi 55¹ lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Ettevõtja peab käesoleva seaduse § 54¹ lõikes 8 kirjeldatud juhul täitma käesoleva paragrahvi lõikes 1 ja käesoleva seaduse § 54¹ lõikes 1 sätestatud kohustuse kohe pärast finantsteenuse lepingu sõlmimist.“;

33) paragrahvi 55¹ täiendatakse lõigetega 2¹ ja 2² järgmises sõnastuses:

„(2¹) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 osutatud teave esitatakse hiljem kui üks päev enne finantsteenuse lepingu sõlmimist või tarbija poolt siduva pakkumise tegemist, saadab ettevõtja tarbijale meeldetuletuse võimaluse kohta lepingust taganeda ja korra kohta, mida tuleb taganemiseks järgida kooskõlas käesoleva seaduse §-ga 56. Meeldetuletus esitatakse tarbijale püsival andmekandjal ühe kuni seitsme päeva jooksul pärast lepingu sõlmimist või tarbija poolt siduva tahteavalduse tegemist.

(2²) Kui kasutatakse kuvatavate tähemärkide arvu tehniliselt piiravat sidevahendit, võib ettevõtja esitada käesoleva seaduse § 54¹ lõikes 1 loetletud lepingueelse teabe kihtidena, välja arvatud sama lõike punktides 1, 6, 7, 8 ja 12 loetletud andmed. Kogu kõnealuses lõikes nimetatud teavet peab olema võimalik vaadata, salvestada ja välja trükkida ühe tervikliku dokumendina. Ettevõtja kohustub kogu eelnimetatud teabe esitama tarbijale enne sidevahendi abil finantsteenuse lepingu sõlmimist.“;

34) paragrahvi 55¹ lõiked 3–5 tunnistatakse kehtetuks;

35) seadust täiendatakse §-ga 55² järgmises sõnastuses:

„§ 55². Tarbijale selgituste andmine

(1) Ettevõtja annab tarbijale enne sidevahendi abil sõlmitud finantsteenuse lepingu sõlmimist tasuta selgitusi, et tarbija saaks hinnata, kas pakutav leping ja lisateenused sobivad tema vajaduste ja varalise seisundiga, sealhulgas selgitab ettevõtja tarbijale:

- 1) lepingueelset teavet vastavalt käesoleva seaduse § 54¹ lõikele 1;
- 2) pakutava finantsteenuse lepingu, sealhulgas võimalike lisateenuste põhiomadusi;
- 3) finantsteenuse lepingust tulenevaid tagajärgi tarbija jaoks, sealhulgas asjakohasel juhul tarbija poolt maksekohustuse täitmata jätmise või makse hilinemise tagajärgi.

(2) Juhul kui ettevõtja kasutab tarbijaga suhtlemisel üksnes veebipõhiseid vahendeid, on tarbijal õigus nõuda, et sekkuks inimene. Ettevõtja tagab inimese sekkumise enne sidevahendi abil finantsteenuse lepingu sõlmimist ja põhjendatud juhtudel pärast finantsteenuse lepingu sõlmimist ning samas keeles, mida kasutati käesoleva seaduse § 54¹ lõike 1 kohase lepingueelse teabe esitamiseks.

(3) Käesolevas paragrahvis sätestatud piisavate selgituste andmise kohustuse täitmist, sealhulgas inimese sekkumise tagamist, tõendab ettevõtja.“;

36) paragrahvi 56 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Kui sidevahendi abil sõlmitud lepinguks on finantsteenuse leping ning tarbija ei ole lepingutingimusi ega §-de 54¹ ja 55¹ kohast teavet saanud, lõpeb taganemistähtaeg igal juhul 12 kuud ja 14 päeva pärast sidevahendi abil lepingu sõlmimist. Seda ei kohaldata, kui tarbijat ei ole teavitatud tema taganemisõigusest ja selle kasutamise tingimustest.“;

37) paragrahvi 56 lõige 5 tunnistatakse kehtetuks;

38) paragrahvi 56² lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Kui tarbija taganeb sidevahendi abil sõlmitud finantsteenuse lepingust, tagastab ta ettevõtjale saadud raha ja muud esemed viivitamata, kuid hiljemalt 30 päeva möödumisel taganemisavalduse tegemisest.“;

39) paragrahvi 56² lõikest 5 jäetakse välja tekstiosa „või § 55¹ lõikes 6“;

40) paragrahvi 56² täiendatakse lõikega 5¹ järgmises sõnastuses:

„(5¹) Kui tarbija taganeb sidevahendi abil sõlmitud finantsteenuse lepingust pärast käesoleva seaduse § 55¹ lõikes 6 nimetatud avalduse esitamist, tasub tarbija ettevõtjale lepingu kohaselt osutatud teenuste eest, kuid mitte suuremas summas, kui on proportsionaalne juba osutatud teenuse osaga lepingu kogumahust. Tasumisele kuuluv summa ei tohi olla sellises suurus, et see oleks käsitletav leppetrahvina.“;

41) paragrahvi 56² lõige 10 tunnistatakse kehtetuks;

42) seadust täiendatakse §-ga 56⁴ järgmises sõnastuses:

„§ 56⁴. Taganemisõiguse kasutamine internetipõhise kasutajaliidese kaudu sõlmitud lepingu puhul

(1) Ettevõtja võimaldab tarbijal internetipõhise kasutajaliidese kaudu sõlmitud lepingust taganeda ka taganemisnappu või sellesarnast funktsiooni kasutades. Taganemisnapp või sellesarnane funktsioon peab olema esile tõstetud ja tähistatud sõnadega „Taganen lepingust“ või muu sellise ühemõttelise ja kergesti loetava tekstiga.

(2) Taganemisnapp või sellesarnane funktsioon peab olema tarbijale püsivalt ja lihtsalt kättesaadav kogu taganemistähtaaja jooksul. See peab võimaldama tarbijal teha veebipõhise taganemisavalduse, kus saab lihtsalt sisestada või kinnitada järgmise teabe:

- 1) tarbija nimi;
- 2) üksikasjalikud andmed selle lepingu tuvastamiseks, millest tarbija soovib taganeda;
- 3) üksikasjalikud andmed elektroonilise vahendi kohta, mille kaudu saadetakse tarbijale taganemisavalduse kättesaamise kinnitus.

(3) Kui tarbija on täitnud käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud taganemisavalduse, peab ettevõtja võimaldama tarbijal edastada see talle kinnituspõhise või sellesarnase funktsiooni abil. Kinnituspõhine või sellesarnane funktsioon peab olema tähistatud sõnadega „Kinnitan taganemise“ või muu sellise ühemõttelise ja kergesti loetava tekstiga.

(4) Ettevõtja peab kinnituspõhise või sellesarnase funktsiooni abil kinnitatud taganemisavalduse kättesaamist viivitamata kinnitama püsival andmekandjal. Tarbijale saadetud kinnitusest peab nähtuma taganemisavalduse sisu ning edastamise kuupäev ja kellaaeg.

(5) Loetakse, et tarbija on lepingust taganenud tähtaegselt, kui ta on ettevõtjale selle kohta avalduse ära saatnud taganemistähtaaja jooksul.“;

43) paragrahvi 403 lõike 1 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Kui kredidivahendusega tegeldakse kõrvaltegevusena, ei pea kredidivahendaja täitma käesoleva seaduse §-des 403¹ ja 403⁴ ning § 407 lõigetes 2¹–2³ nimetatud kohustusi.“;

44) paragrahvi 403 lõike 5¹ esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Käesoleva seaduse § 407 lõikes 2¹ nimetatud arvelduskrediitilepingutele ei kohaldata §-des 403 ja 403⁵, § 404 lõigetes 2–2², § 407 lõigetes 4 ja 4¹, §-s 409, § 410 lõikes 2 ning §-des 411, 414¹ ja 414² sätestatud.“;

45) paragrahvi 403¹ täiendatakse lõikega 8² järgmises sõnastuses:

„(8²) Kui tarbijakrediidilepingut pakutakse telefonside kaudu, kohaldatakse teabe edastamisel käesoleva seaduse §-s 54¹ sätestatud telefonside puhul ette nähtud teavitamise nõudeid. Sama paragrahvi lõike 5 punktis 5 sätestatud teave esitatakse erisusega, et tarbija võib lepingust taganeda käesoleva seaduse §-s 409 sätestatud alusel ja tagajärgedega ning § 54¹ lõike 5 punktis 2 nimetatud finantsteenuse põhiomaduste kirjeldus peab sisaldama vähemalt § 403¹ lõike 1 punktides 3–8 nimetatud teavet, krediidi kulukuse määra tüüpilise näite kujul ja vajaduse korral § 403¹ lõike 2 punktis 2 nimetatud teavet. Sellisel juhul edastab krediidiandja või kredidivahendaja tarbijale viivitamata pärast tarbijakrediidilepingu sõlmimist täieliku teabe vastavalt käesolevale paragrahvile, kasutades selleks Euroopa tarbijakrediidi standardinfo teabelehte.“;

46) paragrahvi 403¹ lõige 9 tunnistatakse kehtetuks;

47) paragrahvi 403³ lõige 7 tunnistatakse kehtetuks;

48) paragrahvi 403³ täiendatakse lõikega 7¹ järgmises sõnastuses:

„(7¹) Kui elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingut pakutakse telefonside kaudu, kohaldatakse teabe edastamisel käesoleva seaduse §-s 54¹ sätestatud telefonside puhul ette nähtud teavitamise nõudeid. Sama paragrahvi lõike 5 punktis 5 sätestatud teave esitatakse erisusega, et tarbija võib lepingust taganeda käesoleva seaduse §-s 409 sätestatud alusel ja tagajärgedega ning § 54¹ lõike 5 punktis 2 nimetatud finantsteenuse põhiomaduste kirjeldus peab sisaldama vähemalt § 403³ lõike 3 alusel kehtestatud määruse lisa A-osa jagudes 3–6 nimetatud teavet. Sellisel juhul edastab krediidiandja või kredidivahendaja tarbijale viivitamata pärast tarbijakrediidilepingu sõlmimist täieliku teabe vastavalt käesolevale paragrahvile, kasutades selleks soovi korral Euroopa tarbijakrediidi standardinfo teabelehte.“;

49) paragrahvi 433 lõike 1 kolmas lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Sidevahendi abil sõlmitud kindlustuslepingutele, välja arvatud käesoleva seaduse § 53 lõike 4 punktis 9 nimetatud lepingud, kohaldatakse §-s 56 sätestatud.“;

50) jätta seaduse normitehnilisest märkusest välja tekstiosa „Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturstust ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 90/619/EMÜ ning direktiive 97/7/EÜ ja 98/27/EÜ (EÜT L 271, 09.10.2002, lk 16–24), viimati muudetud direktiiviga 2007/64/EÜ (ELT L 319, 05.12.2007, lk 1–36);“;

51) täiendada seaduse normitehnilist märkust, lisades pärast tekstiosa „Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta (ELT L 304, 22.11.2011, lk 64–88)“ tekstiosa „viimati muudetud direktiiviga 2023/2673 (ELT L, 2023/2673, 28.11.2023)“.

§ 2. Tarbijakaitse seaduse muutmine

Tarbijakaitse seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) seaduse 3. peatüki 2. jagu täiendatakse §-ga 18¹ järgmises sõnastuses:

„§ 18¹. Internetipõhise kasutajaliidesega seotud lubamatu tegevus sidevahendi abil sõlmitud finantsteenuste lepingute puhul

Kauplejad ei kujunda, korralda ega käita sidevahendi abil sõlmitud finantsteenuse lepingu sõlmimisel internetipõhiseid kasutajaliideseid viisil, millega petetakse tarbijaid või

manipuleeritakse nendega või muul viisil mõjutatakse või kahjustatakse oluliselt tarbijate suutlikkust teha vabu ja teadlikke otsuseid. Eelkõige on keelatud:

- 1) kindlate valikuvõimaluste esiletoomine tarbija otsust küsides;
- 2) korduv nõudmine, sealhulgas kasutades hüpinkaknaid, et tarbija teeks valiku, mis on juba tehtud;
- 3) selliste lahenduste kasutamine, mille tõttu teenuse lõpetamine on keerukam võrreldes teenuse kasutajaks registreerumisega.“;

2) paragrahvi 65 lõiked 1, 1¹ ja 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti peadirektor või tema volitatud ametiisik võib teha ettekirjutuse ja nõuda kauplejalt, kes on rikkunud võlaõigusseaduse §-des 14¹, 48 ja 48¹, § 49 lõikes 2³, §-des 54–55¹, § 55² lõikes 1, § 56 lõikes 2⁴ ning §-des 62¹, 62², 380, 403¹–404², 406–408, 417¹, 418, 711, 711¹, 711³, 711⁵, 711⁶, 718¹, 727, 727¹ ja 867–870 sätestatud teavitamiskohustusi, rikkumise lõpetamist ja edasisest rikkumisest hoidumist.

(1¹) Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet võib pöörduda pädeva üksusena Eesti Vabariigi nimel kollektiivse esindushagiga maakohtusse võlaõigusseaduse §-des 14¹, 48 ja 48¹, § 49 lõikes 2³, §-des 54–55², § 56 lõikes 2⁴ ning §-des 62¹, 62², 380, 403¹–404¹, 406–408, 417¹, 418, 711, 711¹, 711³, 711⁵, 711⁶, 718¹, 727, 727¹ ja 867–870 sätestatud teavitamiskohustuste rikkumise tuvastamiseks ja lõpetamiseks või edasise rikkumise keelamiseks ning individuaalsete õiguskaitsevahendite kindlaksmääramiseks.

(2) Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti peadirektor või tema volitatud ametiisik võib teha ettekirjutuse ja nõuda kauplejalt, kes on rikkunud võlaõigusseaduse §-des 28¹, 42, 56⁴, 113², 401², 406², 419², 419³, 710¹ ja 721¹–721⁴, § 721⁵ lõikes 1 ning § 725 lõikes 9 sätestatud, rikkumise lõpetamist ja edasisest rikkumisest hoidumist.“;

3) seadust täiendatakse §-ga 70² järgmises sõnastuses:

„§ 70². Internetipõhise kasutajaliidesega seotud lubamatu tegevuse keelu rikkumine

(1) Käesoleva seaduse §-s 18¹ loetletud tegevuse eest internetipõhise kasutajaliidese kujundamisel, korraldamisel või käitamisel – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik – karistatakse rahatrahviga kuni 400 000 eurot.“;

4) seaduse normitehnilist märkust täiendatakse tekstiosaga „Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta (ELT L 304, 22.11.2011, lk 64–88), viimati muudetud direktiiviga 2023/2673 (ELT L, 2023/2673, 28.11.2023)“.

§ 3. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 2026. aasta 19. juunil.

Lauri Hussar
Riigikogu esimees

Tallinn,2025

Algatab Vabariigi Valitsus2025

(allkirjastatud digitaalselt)